

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

5 päivänä maaliskuuta 2015 (*)

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Verotus – Arvonlisävero – Alennetun verokannan soveltaminen – Digitaalisten ja sähköisten kirjojen luovuttaminen

Asiassa C-479/13,

jossa on kyse SEUT 258 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 6.9.2013,

Euroopan komissio, asiamiehinään C. Soulay ja F. Dintilhac, prosessiosoite Luxemburgissa, kantajana,

vastaa

Ranskan tasavalta, asiamiehinään D. Colas ja J.-S. Pilczer,

vastaaajana,

jota tukee

Belgian kuningaskunta, asiamiehinään M. Jacobs ja J.-C. Halleux,

väliintulijana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen sekä tuomarit K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan ja A. Prechal (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Komissio vaatii kanteellaan unionin tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 7.12.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/88/EU (EUVL L 326, s. 1; jäljempänä arvonlisäverodirektiivi), 96 ja 98 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteiden II ja III sekä direktiivin 2006/112 täytäntöönpanotoimenpiteistä 15.3.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 (EUVL L 77, s. 1) kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut alennettua

arvonlisäverokantaa digitaalisten (tai sähköisten) kirjojen luovuttamiseen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

2 Arvonlisäverodirektiivin 14 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tavaroiden luovutuksella’ tarkoitetaan aineellisen omaisuuden omistajalle kuuluvan määräämisvallan siirtoa.”

3 Kyseisen direktiivin 24 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Palvelujen suorituksella’ tarkoitetaan liiketointa, joka ei ole tavaroiden luovutus.”

4 Mainitun direktiivin 96 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on sovellettava yleistä arvonlisäverokantaa, joka kunkin jäsenvaltion on vahvistettava prosenttiosuudeksi veron perusteesta, ja sen on oltava sama sekä tavaroiden luovutuksille että palvelujen suorituksille.”

5 Kyseisen direktiivin 98 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa joko yhtä tai kahta alennettua verokantaa.

2. Alennettuja verokantoja saa soveltaa ainoastaan liitteessä III tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin.

Alennettuja verokantoja ei saa soveltaa sähköisesti suoritettaviin palveluihin.”

6 Arvonlisäverodirektiivin liitteessä II, jonka sisältönä on ”Ohjeellinen luettelo 58 artiklassa ja 59 artiklan ensimmäisen kohdan k alakohdassa tarkoitetuista sähköisesti suoritettavista palveluista” ja jossa mainitut artikkelit koskevat palvelujen suorittamispaikkaa silloin, kun ne suoritetaan muille kuin verovelvollisille henkilöille, olevassa 3 kohdassa mainitaan

”kuvien, kirjoitusten ja tietojen toimittaminen ja tietokantojen antaminen käyttöön”.

7 Direktiivin 2006/112 alkuperäisessä versiossa sen liitteessä III, jonka sisältönä oli ”Luettelo tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista, joihin voidaan soveltaa 98 artiklassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja”, olevassa 6 kohdassa mainittiin

”kirjojen luovutukset, mukaan lukien kirjastolainaus (mukaan lukien esitteet, lehtiset ja vastaavat painotuotteet, lasten kuva-, piirustus- tai värityskirjat, nuottikirjat tai ?käsikirjoitukset, hydrografiset ja muut kartat), lehdet ja aikakauslehdet, lukuun ottamatta kokonaan tai pääasiassa mainontaan tarkoitettua aineistoa”.

8 Direktiiviä 2006/112 on muutettu 5.5.2009 annetulla neuvoston direktiivillä 2009/47/EY (EUVL L 116, s. 18). Direktiivin 2009/47 johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Direktiiviä 2006/112/EY olisi lisäksi muutettava, jotta tietyissä erikoistilanteissa olisi mahdollista soveltaa joko alennettuja verokantoja tai vapautusta sosiaalisista tai terveyssyistä ja jotta sen liitteessä III olevaa viittausta kirjoihin voitaisiin selventää ja päivittää vastaamaan uutta tekniikkaa.”

9 Direktiivin 2009/47 voimaantulosta 1.6.2009 lähtien arvonlisäverodirektiivin liitteessä III

olevan 6 kohdan sanamuoto on ollut seuraava:

”kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla olevien kirjojen luovutukset, mukaan lukien kirjastolainaus (mukaan lukien esitteet, lehtiset ja vastaavat painotuotteet, lasten kuva-, piirustus- tai värityskirjat, nuottikirjat tai käsikirjoitukset, hydrografiset ja muut kartat), lehdet ja aikakauslehdet, lukuun ottamatta kokonaan tai pääasiassa mainontaan tarkoitettua aineistoa”.

10 Täytäntöönpanoasetuksen N:o 282/2011 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. [Arvonlisäverodirektiivissä] tarkoitettuihin 'sähköisiin palveluihin' kuuluvat palvelut, jotka suoritetaan internetin tai sähköisen verkon välityksellä ja joiden luonteesta johtuu, että ne ovat pääasiassa automatisoituja ja vaativat vain vähän ihmisen osallistumista eikä niitä voida suorittaa ilman tietotekniikkaa.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvat erityisesti seuraavat:

— —

f) liitteessä I luetellut palvelut.”

11 Täytäntöönpanoasetuksen N:o 282/2011 liitteessä I, jonka otsikko on ”Tämän asetuksen 7 artikla”, olevassa 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”[Arvonlisäverodirektiivin] liitteessä II oleva 3 kohta:

— —

c) digitaalimuotoinen kirjojen sisältö ja muut sähköiset julkaisut;

— —”

Ranskan oikeus

12 Yleisen verokoodeksin (code général des impôts, jäljempänä CGI), sellaisena kuin se oli voimassa Ranskan tasavallalle 25.10.2012 osoitetussa perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, 278-0 bis §:ssä säädetään seuraavaa:

”Alennettua 5,5 prosentin arvonlisäverokantaa sovelletaan seuraaviin toimiin:

A. — Osto-, maahantuonti-, yhteisöhanke-, myynti-, jakelu-, toimeksianto-, välitys- ja tilausliiketoimiin, jotka koskevat

— —

3° kirjoja, mukaan lukien niiden lainaus. Tätä 3 kohtaa sovelletaan kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla oleviin kirjoihin, mukaan lukien ladattavat kirjat.

— —”

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely ja asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa

13 Komissio katsoi, että alennetun arvonlisäverokannan ulottaminen lataamalla luovutettavia kirjoja koskeviin liiketoimiin, joihin liittyvä verotettava tapahtuma ajoittuu 1.1.2012 jälkeiseen aikaan, oli arvonlisäverodirektiivin vastaista. Tämän seurauksena se osoitti Ranskan tasavallalle 4.7.2012 virallisen huomautuksen. Kyseinen jäsenvaltio vastasi siihen 3.8.2012 päivätyllä kirjeellä.

14 Komissio antoi 25.10.2012 perustellun lausunnon, jossa se kehotti Ranskan tasavaltaa toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet sen vastaanottamisesta laskettavassa kuukauden määräajassa. Kyseinen jäsenvaltio vastasi siihen 23.11.2012 päivätyllä kirjeellä.

15 Koska komissio ei ollut tyytyväinen Ranskan tasavallan toimittamiin selityksiin, se päätti nostaa nyt käsiteltävän kanteen.

16 Unionin tuomioistuimen presidentin 6.2.2014 tekemällä päätöksellä Belgian kuningaskunnalle annettiin oikeus osallistua oikeudenkäyntiin Ranskan tasavallan vaatimuksia tukevana väliintulijana.

Kanne

Alustavia toteamuksia

17 Komissio täsmentää, että digitaalisten tai sähköisten kirjojen luovuttamisella on ymmärrettävä tarkoitettavan sähköisessä muodossa olevien kirjojen, joita voidaan lukea tietokoneella, älypuhelimella, sähköisten kirjojen lukulaitteella tai millä tahansa muulla lukutavalla, luovuttamista vastiketta vastaan lataamalla tai suoratoistona ("streaming") verkkosivustolta (jäljempänä sähkökirjojen luovuttaminen).

18 Ranskan tasavalta esittää, että digitaalisten tai sähköisten kirjojen, joihin voidaan CGI:n 278-0 bis §:n mukaan soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa, määritelmä on suppeampi kuin komission omaksuma määritelmä. Kyseisen jäsenvaltion mukaan alennettua arvonlisäverokantaa sovelletaan kyseisen säännöksen nojalla ainoastaan niin sanottuihin "näköiskirjoihin" (livres homothétiques) eli painettujen tai muulla fyysisellä alustalla luovutettujen kirjojen kaltaisiin kirjoihin, jotka eroavat mainituista kirjoista pelkästään tiettyjen niiden tallennusmuotoon kiinteästi liittyvien seikkojen vuoksi.

19 Tässä yhteydessä on todettava, ettei yksin sen perusteella, että CGI:n 278-0 bis §:ää sovelletaan digitaalisten tai sähköisten kirjojen osalta ainoastaan niin sanottuihin "näköiskirjoihin", voida katsoa, että komission kanne välttämättä koskisi laajempaa digitaalisten tai sähköisten kirjojen ryhmää kuin se ryhmä, johon kyseisen säännöksen perusteella voidaan soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa. Komission kanteessaan tarkoittamat digitaaliset tai sähköiset kirjat nimittäin määritellään niiden luovuttamistavan perusteella. Ranskan tasavalta ei ole riitauttanut kyseisen perusteen osalta sitä, että "näköiskirjat" ovat komission kannekirjelmässään tarkoittamia kirjoja.

20 Vaikka CGI:n 278-0 bis §:ssä käytetään ilmaisua "lataaminen", kyseinen jäsenvaltio ei myöskään väitä, että kirjojen luovuttaminen suoratoistona (streaming) jäisi kyseisen säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle.

21 Tässä tilanteessa kanteen tutkimista ei ole syytä rajoittaa komission kannekirjelmässään tarkoittamaa digitaalisten tai sähköisten kirjojen ryhmää suppeampaan ryhmään.

Asiakysymys

- 22 Komission mukaan se, että Ranskan tasavalta soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa sähkökirjojen luovuttamiseen, on arvonlisäverodirektiivin 96 ja 98 artiklan, luettuna yhdessä sen liitteiden II ja III sekä täytäntöönpanoasetuksen N:o 282/2011 kanssa, vastaista.
- 23 Kyseinen toimielin huomauttaa, että arvonlisäverodirektiivin 98 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan alennettuja arvonlisäverokantoja voidaan soveltaa ainoastaan sen liitteessä III tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin. Sen mukaan sähkökirjojen luovuttaminen ei kuitenkaan kuulu mainitun liitteen soveltamisalaan eikä siihen voida näin ollen soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa. Komission mukaan tällaisen tulkinnan vahvistaa arvonlisäverodirektiivin 98 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, jossa suljetaan pois alennetun arvonlisäverokannan soveltaminen sähköisesti suoritettaviin palveluihin.
- 24 Ranskan tasavalta kiistää Belgian kuningaskunnan tukemana komission tulkinnan kyseisistä arvonlisäverodirektiivin säännöksistä. Kyseisten jäsenvaltioiden mukaan sähkökirjojen luovuttaminen kuuluu arvonlisäverodirektiivin liitteessä III olevan 6 kohdan soveltamisalaan ja siihen voidaan näin ollen soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa.
- 25 Tässä yhteydessä on muistutettava, että arvonlisäverodirektiivin 96 artiklan mukaan samaa yleistä arvonlisäverokantaa on sovellettava tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin. Poikkeuksena tästä periaatteesta kyseisen direktiivin 98 artiklan 1 kohdassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa joko yhtä tai kahta alennettua verokantaa. Saman artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan alennettuja verokantoja saadaan soveltaa ainoastaan arvonlisäverodirektiivin liitteessä III tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin (tuomio K, C-219/13, EU:C:2014:2207, 21 ja 22 kohta).
- 26 Ranskan tasavallan ja Belgian kuningaskunnan väitteestä, jonka mukaan sähkökirjojen luovuttaminen kuuluu arvonlisäverodirektiivin liitteessä III olevan 6 kohdan soveltamisalaan, on todettava, että unionin oikeussäännön ulottuvuuden määrittelemiseksi on otettava huomioon samanaikaisesti sen sanamuoto, asiayhteys ja tarkoitus (ks. mm. tuomio NCC Construction Danmark, C-174/08, EU:C:2009:669, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 27 On huomautettava, että kyseisessä liitteessä III olevassa 6 kohdassa mainitaan nimenomaisesti niiden suoritusten joukossa, joihin voidaan soveltaa alennettuja arvonlisäverokantoja, ”kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla olevien kirjojen luovutukset”. Niinpä kyseisen kohdan sanamuodosta ilmenee, että alennettua arvonlisäverokantaa voidaan soveltaa liiketoimeen, jossa luovutetaan fyysisellä alustalla oleva kirja. Kuten komissio perustellusti esittää, muunlainen tulkinta veisi sisällön mainitussa kohdassa käytetyltä ilmaisulta ”kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla”.
- 28 Vaikka on totta, että sähkökirjan lukeminen edellyttää esimerkiksi tietokoneen kaltaista fyysistä alustaa, tällainen alusta ei kuitenkaan sisälly sähkökirjojen luovuttamiseen.
- 29 Tästä seuraa, että kun otetaan huomioon kyseisen 6 kohdan sanamuoto, sähkökirjojen luovuttaminen ei sisälly sen soveltamisalaan.
- 30 Kyseinen tulkinta saa vahvistusta mainitun säännöksen asiayhteydestä. Se on nimittäin poikkeus periaatteesta, jonka mukaan jäsenvaltiot soveltavat yleistä arvonlisäverokantaa arvonlisäverollisiin liiketoimiin, ja sitä on näin ollen tulkittava suppeasti (ks. mm. tuomio komissio v. Espanja, C-360/11, EU:C:2013:17, 18 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 31 On totta, kuten Ranskan tasavalta ja Belgian kuningaskunta perustellusti esittävät, että kun Euroopan unionin lainsäätäjät laajensi direktiivillä 2009/47 tehdyn muutoksen avulla

arvonlisäverodirektiivin liitteessä III olevan 6 kohdan soveltamisalaa ”kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla olevien kirjojen luovutuksiin”, se pyrki direktiivin 2009/47 johdanto-osan neljännessä perustelukappaleesta ilmenevällä tavalla selventämään kyseisen kohdan viittausta käsitteeseen ”kirja” ja päivittämään sen vastaamaan uutta tekniikkaa.

32 Kuten Ranskan tasavalta perustellusti esittää, mainittu lainsäätäjät pyrki direktiivin 2006/112 liitteen III laatimisella siihen, että alennettua arvonlisäverokantaa voitaisiin soveltaa perustuotteisiin sekä sosiaali- ja kulttuuritarkoituksiin liittyviin tavaroihin ja palveluihin, kunhan niistä ei aiheudu tai aiheutuu vain vähän kilpailun vääristymisen vaaraa (ks. vastaavasti tuomio komissio v. Alankomaat, C?41/09, EU:C:2011:108, 52 kohta).

33 Kuten arvonlisäverodirektiivin 98 artiklan 2 kohdan toisesta alakohdasta ilmenee, lainsäätäjät päätti kuitenkin myös poistaa mahdollisuuden soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa ”sähköisesti suoritettaviin palveluihin”.

34 Sähkökirjojen luovuttaminen on kuitenkin kyseisen 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu ”sähköisesti suoritettava palvelu”.

35 Arvonlisäverodirektiivin 24 artiklan 1 kohdan mukaan ”palvelujen suorituksella” tarkoitetaan näet liiketointa, joka ei ole tavaroiden luovutus, kun taas tavaroiden luovutus edellyttää kyseisen direktiivin 14 artiklan 1 kohdan mukaan aineellisen omaisuuden omistajalle kuuluvan määräämisvallan siirtoa. Toisin kuin Ranskan tasavalta esittää, sähkökirjojen luovuttamista ei voida pitää viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitettuna ”tavaroiden luovutuksena”, ellei sähkökirjaa voida pitää aineellisena omaisuutena. Kuten edellä 28 kohdasta ilmenee, sähkökirjan lukemisen mahdollistava fyysinen alusta, jota voitaisiin pitää aineellisena omaisuutena, ei kuitenkaan kuulu luovutukseen. Tästä seuraa, että kyseisen 24 artiklan 1 kohdan mukaan sähkökirjojen luovuttamista on pidettävä palvelujen suorituksena.

36 Toisaalta täytäntöönpanoasetuksen N:o 282/2011 7 artiklan 1 kohdan mukaan arvonlisäverodirektiivissä tarkoitettuihin sähköisiin palveluihin kuuluvat ”palvelut, jotka suoritetaan internetin tai sähköisen verkon välityksellä ja joiden luonteesta johtuu, että ne ovat pääasiassa automatisoituja ja vaativat vain vähän ihmisen osallistumista eikä niitä voida suorittaa ilman tietotekniikkaa”. On todettava, että sähkökirjojen luovuttaminen vastaa kyseistä määritelmää.

37 Tulkinnan vahvistaa arvonlisäverodirektiivin liitteessä II oleva 3 kohta, luettuna yhdessä mainitun täytäntöönpanoasetuksen 7 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä sen liitteessä I olevan 3 kohdan kanssa, josta seuraa, että digitaalimuotoinen kirjojen sisältö on tällainen palvelu.

38 Tälle ei ole esteenä se, että arvonlisäverodirektiivin liite II sisältää ohjeellisen luettelon arvonlisäverolain 58 artiklassa ja 59 artiklan ensimmäisen kohdan k alakohdassa tarkoitetuista sähköisesti suoritettavista palveluista. Sillä, että kyseisessä liitteessä luetellaan ainoastaan viimeksi mainittujen kahden säännöksen soveltamisen kannalta merkitykselliset sähköisesti suoritettavat palvelut, ei ole merkitystä kyseisten palvelujen luonteen kannalta.

39 Kuten täytäntöönpanoasetuksen N:o 282/2011 7 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee, kyseisen säännöksen yhteyteen sisällytetyllä viittauksella arvonlisäverodirektiivin liitteessä II olevassa 3 kohdassa lueteltuihin palveluihin määritetään arvonlisäverodirektiivissä yleisesti – eikä ainoastaan kyseisen direktiivin tietyissä täsmällisissä säännöksissä – tarkoitetut sähköisesti suoritettavat palvelut.

40 Koska sähkökirjojen luovuttaminen on arvonlisäverodirektiivin 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu ”sähköisesti suoritettava palvelu” ja koska kyseisessä säännöksessä suljetaan pois mahdollisuus soveltaa tällaisiin palveluihin alennettua arvonlisäverokantaa,

arvonlisäverodirektiivin liitteessä III olevaa 6 kohtaa ei voida tulkita siten, että sähkökirjojen luovuttaminen kuuluu sen soveltamisalaan, ilman että samalla jätettäisiin ottamatta huomioon unionin lainsäätäjän tarkoitus jättää kyseiset palvelut alennetun arvonlisäverokannan soveltamista koskevan mahdollisuuden ulkopuolelle.

41 Tästä seuraa, että kun otetaan huomioon arvonlisäverodirektiivin liitteessä III olevan 6 kohdan sanamuoto ja asiayhteys sekä sen säännösten, jonka osa kyseinen säännös on, tavoitteet, kyseistä kohtaa ei voida tulkita siten, että sähkökirjojen luovuttaminen kuuluisi sen soveltamisalaan.

42 Toisin kuin Ranskan tasavalta ja Belgian kuningaskunta väittävät, verotuksen neutraalisuuden periaate, jolla unionin lainsäätaja on halunnut toteuttaa arvonlisäverotuksen alalla yhdenvertaisen kohtelun yleisen periaatteen, ei saata tällaista tulkintaa kyseenalaiseksi (tuomio NCC Construction Danmark, EU:C:2009:669, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

43 Verotuksen neutraalisuuden periaate ei nimittäin voi olla perustana alennetun arvonlisäverokannan soveltamisalan laajentamiselle yksiselitteisen säännöksen puuttuessa (ks. vastaavasti tuomio Zimmermann, C-174/11, EU:C:2012:716, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Arvonlisäverodirektiivin liitteessä III oleva 6 kohta ei ole säännös, jolla yksiselitteisesti laajennettaisiin alennettujen arvonlisäverokantojen soveltamisalaa sähkökirjojen luovuttamiseen. Sen sijaan on niin, kuten edellä 41 kohdasta ilmenee, etteivät tällaiset luovutukset kuulu kyseisen säännöksen soveltamisalaan.

44 Koska on myös riidatonta, ettei sähkökirjojen luovuttaminen kuulu mihinkään muuhunkaan arvonlisäverodirektiivin liitteessä III mainituista palvelujen suoritusten ryhmistä, alennetun arvonlisäverokannan soveltaminen tällaiseen luovuttamiseen ei ole arvonlisäverodirektiivin 98 artiklan 2 kohdan mukaista.

45 Tästä seuraa, että komission kanne on perusteltu.

46 Niinpä on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut arvonlisäverodirektiivin 96 ja 98 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteiden II ja III sekä täytäntöönpanoasetuksen N:o 282/2011 kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut alennettua arvonlisäverokantaa sähkökirjojen luovuttamiseen.

Oikeudenkäyntikulut

47 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja koska Ranskan tasavalta on hävinnyt asian, jälkimmäinen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, minkä lisäksi se on velvoitettava korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

48 Saman työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Belgian kuningaskunta vastaa näin ollen omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 7.12.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/88/EU, 96 ja 98 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteiden II ja III sekä direktiivin 2006/112 täytäntöönpanotoimenpiteistä 15.3.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut alennettua arvonlisäverokantaa

digitaalisten tai sähköisten kirjojen luovuttamiseen.

2) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Belgian kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.